

ærede Ordfører for Partiet Venstre næv-
nede, som vel var at vente, Statsgældens
stærke Stigning. Herover kan jeg ikke
undre mig, naar jeg har maattet frem-
sætte Lovforslag om et nyt Statslaan paa
120 Mill. Kr., og den ærede Ordfører
mente, at jeg tog det alt for let — jeg
tror ikke, at den ærede Ordfører benyt-
tede just disse Udtryk, men det var dog
hans Mening. Derom maa jeg sige, at
jeg som enhver anden kan se, at der vil
blive lagt store Byrder paa de kommende
Budgetter gennem den Forøgelse af Stats-
gælden, man har været nødt til, og som
alle Partier indtil nu — ja, jeg kan godt
sige i Dag med — har været enige om,
at vi har været nødt til at gaa ind paa,
thi der er jo i Virkeligheden ingen Mod-
sætning imellem Partierne med Hensyn til
Statslaanets Nødvendighed, vi har altsaa
været nødt til at forøge Statsgælden
i disse Krigsjaar. Jeg vil dog pege paa,
at der ikke fra dette Tings Side saa lidt som
fra det andets har været nogen stor Villighed
til at undgaa dette gennem en Forøgelse
af Skatterne. Det blev sagt af den ærede
Ordfører for det konservative Parti (Piper),
at Regeringen havde fundet Tilslutning til
sine Lovforslag, naar de var af finansiell
Art, at jeg havde faaet Tilslutning baade
til Statslaanslovsforslag og Skattelovforslag
i dette høje Ting fra hans Partis Side.
Jeg vil dog derom sige, at jeg har altid
haft en ganske stærk Kamp at bestaa
baade i det høje Folketing og det høje
Landsting af forskellig Art, men altid en
ret stærk Kamp, inden jeg kunde føre
Skattelovforslagene igennem. Man er ikke
kommet til mig med disse Lovforslag paa
en Pude og har sagt: Vær saa god, saa
mange Millioner, som der ønskes, er her
til Rede! Nej, tværtimod, man har, og
det var ogsaa Tilfældet sidste Gang, jeg
havde den Ære at forhandle med det høje
Landsting om Skattelove, saa vidt det var mu-
ligt, trykket Lovforslagene Udbyttened, man
har hver Gang forsøgt, paa forskellig Vis, det
skal jeg indrømme, i Folketing og Lands-
ting, at gøre Lovforslagene saa lidt ind-
bringende som muligt, at holde Skatterne
saa langt nede som muligt, og jeg har
maattet gøre alt mit for ved Paapegning
af den finansielle Situations Vanskelighed
at faa Lovforslagene igennem. Da jeg i
September 1917 fremsatte et stort Kom-
pleks af Skattelove, og disse efter en Be-
handling i Folketinget var naaet op til
det høje Landsting, og jeg havde sagt,
hvad Tilfældet var, at der kunde ventes
endog meget store Indtægter for Stats-

kassen, var der et Øjeblik, hvor man fra
det konservative Partis Side overhovedet
vilde nægte mig de Skattelove, Folketinget
havde vedtaget, da de, som man udtrykte
sig, ikke behøvedes, naar Finansministeren
sagde, at der kan ventes store Indtægter,
og Kassen er vel stillet i Øjeblikket. Hver
Gang jeg har sagt noget saadant — og
det har jeg maattet sige, naar Til-
fældet var det, at der f. Eks. var en
meget stor Kassebeholdning —, har man
peget paa, at saa var det vel ikke nød-
vendigt at paalægge nye Skatter, og det
er mig som Finansminister, der hver Gang
har maattet sige baade i dette og det an-
det Ting: Skatter er nødvendige, vi kom-
mer ikke igennem det uden dem. Derfor
har det da været saaledes, at Statsgælden
maatte forøges, samtidig med at Skatte-
love blev vedtaget, og naar man staar
overfor den bitre og haarde Nødvendighed,
saa kan det jo ikke nytte, at man vil
klage over, at denne Nødvendighed fører
Byrder med sig for den kommende Slægt.
Jeg har i øvrigt ogsaa i det høje Lands-
ting ikke faaet Gang hørt sige, at man
egentlig var inde paa den Tanke, at Laan
var rigtigere end Skatter, fordi man skulde
fordele Byrden, tage den fra den nuvæ-
rende Generation eller de nulevende Skatte-
borgere, som allerede var stærkt bebyr-
dede, og lægge den over paa en senere
Tid. Den Teori har den ærede Ordfører
for det konservative Parti vedkendt sig.
Jeg maa derfor sige, at jeg deler fuld-
kommen den Følelse, at der vil blive tunge
Byrder gennem Renter af Statsgælden for
den kommende Tid, man maa se at komme
igennem det, det er umuligt i dette Øje-
blik at vide, om ikke det vil blive for-
holdsvist let, eller om det maaske vil blive
tungt for de kommende Budgetter. Den
ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde,
at jeg havde kun nævnt Renter, jeg havde
ikke nævnt, at der dog ogsaa var Afdrag
af Statsgælden, som man maatte regne
med. Derom vil jeg tillade mig at bemærke,
at det er kun to Statslaan, hvorom der
foreligger Spørgsmaal om Afdrag, nemlig
det Laan, der blev afholdt i November
1914, og saa dette, de andre Laan er jo
afholdte paa den Maade, at Beløbet for-
falder under eet, derom kan man atter
sige, at det kan være meget byrdefuldt for
den kommende Tids Finansministre og
Rigsdage, naar disse Laan skal udbetales
under eet, men om Afdrag har der dog
hidtil kun været Tale for et enkelt Laans
Vedkommende.

Den ærede Ordfører for Partiet Ven-